

KVINDESTEMMERETS-BLADET

Oversigt over Stemmeretsarbejdet i de Lande, der med Danmark er indtraadt i Alliancen.

Udgivet af Kvindevalgretsklubben.

Led af: »The International Woman Suffrage Alliance«

Prisen fra Oktober 1912 til Oktober 1913 er 2 Kr.

Der udkommer et Blad en Gang om Maanednen.

Det kan bestilles paa alle Postkontorer.

Island.

Miss Ackermann fortalte om sit Besøg paa Island for 20 Aar siden.

Det havde forekommet hende at være meget primitivt i nogle Henseender, men i andre desto mere fremskredet. Navnlig stod Island meget tilbage i alt hvad der hed Færslsmidler. Det var jo ogsaa dristigt at vente Jernbaner, og der var i Virkeligheden intet Transportmiddel uden paa Hesteryg. Posten blev ført frem paa denne Maade, og man havde kun dette ene Middel til at komme fra det ene Sted til det andet. Heller ikke var der nogen Telegraf, og til Tider af Aaret var Folk helt afskaaret fra hinanden og fra Omverdenen. Hjemmets Liv var primitivt, men da Folket var sobert og flittigt, saa man intet til den Fattigdom, der kunde findes i de større Civilisationens Centrere, hvor Folk hober sig sammen i store Mængder.

Navnlig Sommeren er saa kort, at kun et meget begrænset Tal af Vegetabilier naaer deres Udvikling, og Indførelsen af disse Sager var bekostelig, derfor anvendtes ogsaa kun faa Grøntsager. Men Havet giver en desto større Rigdom af Fisk, og der er Fugle i Overflodighed. Der var kun faa af moderne Behageligheder i Hjemmene, og mange havde kun det nødvendigeste for at leve. Men i andre Retninger stod Folket langt fremme.

Skolegang var almindelig til en vis Grad, den latinske Skole i den sydlige Hovedstad var aaben baade for Drengene og Piger. Men Pigerne havde dengang ikke Lov til at tage Graderne. Der var ingen Pigeskole paa Landet og naturligvis gik Drengene altid forud for Pigerne.

Der var en stærk politisk Liga af Kvinder, men Kvinderne havde ikke Børgerret, skøndt de havde Stemme i kirkelige Sager. Dog var de meget fremskredne i enkelte Retninger af Reformere. Saaledes hjalp Kvinderne med til at faa Selvstyre, og en å til Kvinder talte ved offentlige Møder.

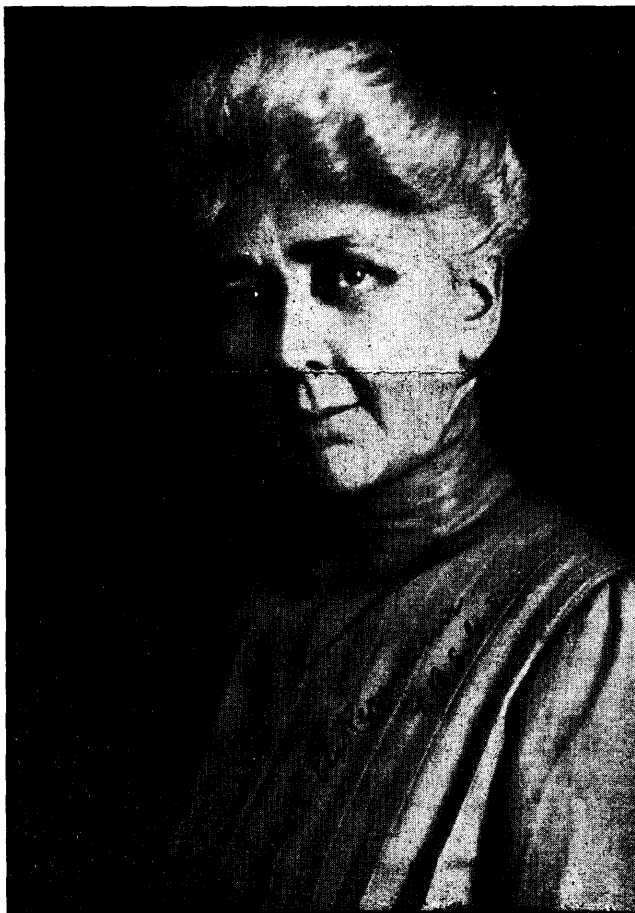
Der blev ingen Brændevin fabrikeret paa Island, men der blev sendt en god Mængde dertil fra Danmark. Good-Templarnes Løge var den største i Verden forholdsvis til Islands Antal af Indbyggere, og Regeringen gav et aarligt Tilskud af nogle hundrede Kroner for at udbrede Selskabets Lære.

Samfundets gennemgaaende moralske Tone

stod egentlig over de fleste Lande. Ikke legitime Forbindelser var i en lavere Procent end de fleste andre Steder og religiøs Undervisning i Skolerne blev fulgt med Opmærksomhed.

Kvinderne arbejdede energisk for Kvindernes Fremskridt og var Talsmænd for meget som maatte stile hen imod forbedrede Love.

Jessie Ackermann.

Miss Jessie Ackermann.

Dette var ikke Miss Ackermanns Emne for sit Foredrag i Kvindevalgretsklubben, hvilket jo strejfedes baade Ny Zeeland og Australien foruden at det førte os til Londons Fattigkvarterer. Vi sender vor hjerteligste Tak til Miss Ackermann for hvad vi af hende har modtaget saavel som til Mrs. Frank Osborne og til Hs. Excellence Dr. Egan, Minister for de Forenede Stater, der alle har beriget vor Viden. Da Miss Ackermann havde denne Artikel fra et Ophold paa Island for 20 Aar siden bad vi hende at give os den; vi gaar herfra over til Nutiden.

Fra Isafjórdur paa Island. „Nutidens Island“.

De ærede Subskribenter vil let forstaa, at det er en Hovedsag for Kvindestemmeretsbladet at kunne sende dette til mange Lande — ofte ledsaget af en engelsk Oversættelse af den særlige danske Artikel det indeholder. Ofte udsender jeg 80 maskinskrrevne og hecograferede Oversættelser paa samme Gang. De gaar til Japan, China, Australien, Canada, Toronto, Ny York, Boston, Baltimore og til Prætoria foruden til Landene i Europa. Saaledes har jeg sendt Bladet til 4 islandske Foreninger. Fru Briet Asmundsen var Formand for Reykjaviks Forening og jeg fik ofte nyt fra denne om Islands Forhold. Derimod var de 3 andre Foreninger aldeles tause. Saa veed jeg vore ærede Abonnenter vil forstaa min Glæde over at have faaet Brev samt Fotografi fra Isafjord fra Frøken Camilla Torfasan, (skrevet 16. Januar 1913), som har været Foreningens Formand. Vi vil tage de politiske Oplysninger for sig og gennemgaa dem. Frøken Torfasan siger, at der altid er en hel Del — især Kvinder — som interesserer sig stærkt for Kvindesagen og at disse venter med Spænding paa, hvad der vil ske ved næste Althing, som kommer sammen 1ste Juli 1913. Mange venter, vi kommer med ved Grundlovsændringen, saadan som den blev vedtaget ved Althinget 1911, og som helst skulde være bleven vedtaget paa Althinget 1912 — men den kom ikke engang til Behandling. Andre frygter, at vi Kvinder bliver satte udenfor Lovforslaget!

»Atter andre mener at Grundlovsændringen heller ikke dette Aar kommer til Behandling, men skal vente til »Sambands-sagen« mellem Danmark og Island har faaet sin endelige Afgørelse. Mange Gisninger svirre i Luften, men de fleste er upaalidelige!

Frøken Torfasan taler endvidere om, at man især kæmper imod en vis Ligegyldighed, hvorimod man kun sjældent støder paa *Konservatismen*, men kan regne paa at de fleste er »fremskridtsvenlige«. Ligeledes omtaler hun, at vi tager fejl, naar vi i danske Blade udtaler os om, at Islændere skulde være »danskfjendtlige«. »Denne Stemning eksisterer slet ikke«, siger hun — saa vidt jeg kan